

"IK VERTREK VANUIT DE TEKST"

VIC DE WACHTER OVER 'DEWATTMAN'

Tekst: Wim Breydels

Op 10 mei 1940 krijgt trambestuurder Leon Vermast 's ochtends te horen dat hij met zijn tram zo snel mogelijk moet terug sporen naar Mortsel om er psychiatrische patiënten op te halen die een bombardement op hun gesticht overleefden. Deze gebeurtenis vormt de basis van 'deWATTMAN', de nieuwe muziektheatervoorstelling van DEKOLONIE MT. Voor het muziektheatergezelschap is ze ook het startschot van een reeks uitdagende confrontaties met grote theaterpersoonlijkheden. Vic De Wachter mag als eerste straffe verteller de spits afbijten.

Vereerd om de reeks te mogen openen?

Vic De Wachter: "Eerder blij verrast. Ik ken Bo (Spaenc, de artistieke leider van het gezelschap, nvdr) uit mijn studententijd aan het conservatorium, maar zijn werk met DE KOLONIE MT was me niet bekend. Het gezelschap heeft een bijzondere manier van vertellen. Ik heb ze zelf ontdekt door naar een voorstelling te gaan. Die interactie tussen live muziek en acteur – in mijn geval was dat de straffe Peter De Graef – boeit me wel. Ik heb vroeger al samengewerkt met muzikanten, onder andere de Filharmonie, maar deze vorm van muziektheater is voor mij de eerste keer. Het zal ook mijn eerste echte monoloog zijn."

"In de grotere gezelschappen waarin ik lang speelde, stonden geen monologen op het programma. *deWATTMAN* zie ik als een mooie verlenging van *Kleine Koning December*, de monoloog voor kinderen die ik twee jaar geleden met Stefan Perceval bij HET GEVOLG maakte. Ik was heel nieuwsgierig of kinderen, volop beïnvloed door een beeldcultuur, nog in staat zijn om te luisteren naar een vertelling. Meestal lukte dat, soms ging het iets minder, maar ik vond het wel leuk om doen. De uitdaging is nu groter, dat besef ik. Je staat er in een monoloog echt alleen voor, al is er wel de ruggensteun van de muzikanten en het spel tussen de live muziek en mijn tekst."

deWATTMAN is gebaseerd op waargebeurde feiten. In tegenstelling tot het bombardement op de ERLA-FABRIEK in Mortsel drie jaar later heeft deze ramp de geschiedenisboeken niet gehaald.

Vic De Wachter: "Inderdaad, ik kende ze ook niet. Ik heb ook geen idee waarom de ramp is verdwenen tussen de plooiën van de geschiedenis. Misschien omdat het aan het begin van de oorlog was? Of omdat het om psychiatrische patiënten ging waar men zich minder mee verbonden voelde? Bij het bombardement op de ERLA-FABRIEK was het dodenaantal veel hoger en behoorden er ook veel kinderen tot de slachtoffers."

"Dit bombardement was nochtans ook een vergissing. De nazi-Duitsers wilden het vliegveld in Deurne treffen, maar de bommen vielen verkeerdelijk op het Amedeus-gesticht in Mortsel. De overlevenden sloegen op de vlucht, waarna de lokale bevolking naar hen op zoek ging, poogde hen te kalmeren en te verzamelen. Het was de taak van trambestuurder Leon om de overlevenden naar een ander psychiatrisch centrum te brengen."

Ongetwijfeld moet dit voor de echte bestuurder heel traumatisch geweest zijn en dat op een moment dat er van psychologische nazorg nog geen sprake was. Vormt dat de kern van het verhaal?

Vic De Wachter: "Tekstschrijver Erik Vlamincq verwerkte twee verhaallijnen. De trambestuurder – toen dus 'wattman' genoemd – vertelt op basis van zijn herinneringen wat hij die dag

heeft meegemaakt. Vooral de totale ontredde- ring van die mensen heeft een zeer diepe indruk nagelaten. Daarnaast loopt er een persoonlijk verhaal dat te maken heeft met het verleden van de wattman. Naarmate de voorstelling vordert, geeft de tweede verhaallijn zijn geheimen prijs. Op het einde komen de verhalen bij elkaar zonder dat je een aha-ervaring krijgt. Als publiek blijf je toch nog met vragen achter."

"Een pluim trouwens voor Erik Vlamincq, de tekstschrijver. Hij schreef echt een tekst waarmee je als acteur heel veel kan: een vlotte taal, inhoudelijk zeer gedocumenteerd. Het is een tekst die je als acteur helpt en waarmee je direct voeling hebt en dat is toch wel belangrijk. En er zit een dialoog in met het publiek, voor mij ook een pluspunt."

Over hulpverlening en traumatische gebeurtenissen gesproken, met de aanslagen van Brussel lijkt het wedervaren van de trambestuurder zeer actueel. Kan dit helpen om jou in te leven in de rol?

Vic De Wachter: "Wat de hulpverleners in Brussel hebben meegemaakt, is moeilijk voor te stellen, denk ik. Ik zal ook geen betere wattman worden door met die hulpverleners te praten. Er zijn periodes geweest in mijn carrière dat je als acteur aan *method acting* moest doen en je dus moest onderdompelen in het milieu dat je acteerde. Voor mij was dat nooit een meerwaarde. Ik vertrek liever vanuit de tekst. Ik bereid me wel voor uiteraard: ik lees op voorhand, doe wat onderzoekswerk, maar maak nooit een wetenschappelijke studie van mijn personage."

En dat voor iemand die eigenlijk wetenschapper van opleiding is?

Vic De Wachter: “Ja, dat klopt. Al heb ik met mijn diploma van chemicus nooit veel gedaan. Mijn motivatie om chemie te studeren is wel dezelfde als die waardoor ik acteur ben geworden. Ik ben zeer nieuwsgierig naar het waarom van de dingen. Waaruit bestaat iets? Hoe groeit iets? Als acteur moet je ook op zoek naar die elementen in het verhaal.”

“HET IS EEN TEKST
DIE JE ALS ACTEUR HELPT
EN WAARMEE JE DIRECT
VOELING HEBT”

De wattman vertelt vanuit zijn herinneringen. Hoe zit het met jouw herinneringen?

Vic De Wachter: “Ik herinner me liever niet wat ik zelf niet goed vond (*lacht*). In het begin van mijn carrière heb ik een aantal komedies gespeeld. Die heb ik in een hoekje verdrongen omdat het niet verder ging dan animeren. Aan mijn periode bij de Blauwe Maandag Compagnie denk ik wel nog met plezier terug. *Met Ten Oorlog* en *Oom Wanja* hebben we voorstellingen gemaakt die echt iets teweegbrachten bij het publiek.”

“Ik ben er bijna 65 en ben nu in een fase beland waarin ik kan doen wat ik zelf wil en waarbij ik ook weet wat ik kan en wat niet. Toen ik bij een groot gezelschap werkte, zat ik in een comfort-

zone. Maar het statuut van freelancer bevalt me en past ook beter bij me. Ik durf na een tijdje op de zaken uitgekeken geraken. Als freelancer ontmoet ik nieuwe mensen en krijg ik nieuwe uitdagingen. Ik hoop nog een lange tijd te kunnen spelen, maar ik kan het me permitteren het iets rustiger aan te doen. Daarenboven is mijn stem een godsgeschenk. Ik word nog vaak gevraagd voor stemmenwerk allerhande. Het zwarte gat kondigt zich nog niet direct aan, hoop ik.”

Heb je nergens spijt van?

Vic De Wachter: “Niet echt – of misschien toch wel. Ik vind het jammer dat ik nooit veel voor films ben gevraagd. Ik ben er zelf ook nooit naar op zoek gegaan. Die filmwereld boeit me wel omdat het om een goed voorbereid product gaat én om een afgewerkt verhaal. Dat acteren leunt dichter aan bij het podium dan bij televisie en dat is toch meer mijn ding.”

“Maar ik klaag niet hoor, ik ben absoluut een gelukkig man.”

INFO

deWATTMAN

DEKOLONIE MT & Vic De Wachter

zaterdag 22 oktober om 20.00 u

CC Nova, Wetteren
